

OBVESTILO KOMISIJE
Smernice za oceno zmožnosti obvladovanja tveganja
 (2015/C 261/03)

Kazalo

1.	Uvod	5
2.	Področje uporabe in cilji	6
2.1.	Področje uporabe smernic	6
2.2.	Cilji	6
3.	Metodologija	6
3.1.	Akterji in roki	6
3.2.	Postopek	7
3.2.1.	Ocena tveganja	7
3.2.2.	Načrtovanje za obvladovanje tveganj	7
3.2.3.	Izvajanje ukrepov za preventivo pred tveganji in pripravljenost nanje	7
3.3.	Pomen smernic	8
4.	Vsebina ocene	8
4.1.	Ocena tveganja	8
4.2.	Načrtovanje obvladovanja tveganj	11
4.3.	Izvajanje ukrepov za preventivo pred tveganji in pripravljenost nanje	14
5.	Povzetek	18
6.	Uporabljena literatura in viri	23

1. UVOD

V zadnjih letih sta se znatno povečala število in silovitost naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek, kar je večinoma posledica podnebnih sprememb. Obenem lahko pričakujemo, da bodo nesreče v prihodnje še bolj ekstremne in kompleksne ter da bodo imele daljnosežne in dolgotrajne posledice. Zato je preventiva ključnega pomena za doseganje višje ravni zaščite pred nesrečami in odpornosti proti njim. V ta namen so potrebni nadaljnji ukrepi in razvoj celovitega pristopa k obvladovanju tveganj za nesreče, ki bo povezoval dejavnosti na področju preventive pred tveganji, pripravljenosti in odziva.

Na podlagi Sklepa o mehanizmu Unije na področju civilne zaščite (v nadaljnjem besedilu: Sklep) ⁽¹⁾, ki je začel veljati 1. januarja 2014, so se države članice dogovorile o izvedbi vrste ukrepov za preventivo pred nesrečami, vključno z izmenjavo „... ocene svoje zmožnosti obvladovanja tveganja na nacionalni ali ustrezni podnacionalni ravni vsaka tri leta po dokončnem oblikovanju zadevnih smernic“ ⁽²⁾. Sklep določa, da bo Komisija skupaj z državami članicami pripravila „smernice o vsebini, metodologiji in strukturi teh ocen“ ⁽³⁾.

Te smernice so bile pripravljene skupaj s strokovnjaki držav članic in temeljijo na novem sklepu ter upoštevajo že obstoječe dobre prakse v državah članicah, pa tudi najnovejše izkušnje pri izdelavi nacionalnih ocen tveganja ⁽⁴⁾. Opirajo se tudi na rezultate delavnice, ki jo je julija 2014 organiziralo italijansko predsedovanje Svetu, in na poznejše sklepe Sveta o zmožnosti obvladovanja tveganja (v nadaljnjem besedilu: sklepi Sveta), ki so bili sprejeti oktobra 2014 ⁽⁵⁾. Poleg tega upoštevajo smernice Komisije za nacionalne ocene tveganja na področju obvladovanja nesreč (v nadaljnjem besedilu: Smernice za oceno tveganja) ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Sklep št. 1313/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o mehanizmu Unije na področju civilne zaščite (UL L 347, 20.12.2013, str. 924).

⁽²⁾ Prav tam, člen 6(c).

⁽³⁾ Prav tam, člen 5(f).

⁽⁴⁾ „Pregled tveganj v EU za naravne nesreče in nesreče, ki jih povzroči človek“ (SWD(2014) 134 final z dne 8. aprila 2014).

⁽⁵⁾ 13375/14.

⁽⁶⁾ „Smernice za ocenjevanje in prikaz tveganj na področju obvladovanja nesreč“ (SEC(2010) 1626 final z dne 21. decembra 2010).

Namen teh smernic je državam članicam zagotoviti nezavezujočo celovito in prožno metodologijo, ki jim bo v pomoč pri samoocenjevanju njihovih zmožnosti obvladovanja tveganja.

Smernice se bodo po potrebi pregledale na podlagi praktičnih izkušenj držav članic pri njihovem izvajanju.

2. PODROČJE UPORABE IN CILJI

2.1 Področje uporabe smernic

Zmožnost obvladovanja tveganja je v Sklepu opredeljena kot sposobnost države članice ali njenih regij za zmanjšanje tveganj, prilagoditev na tveganja ali ublažitev tveganj (posledic in verjetnosti nesreč), ugotovljenih v njenih ocenah tveganja, na ravni, ki so sprejemljive za to državo članico.

Vsaka država članica sama preuči, katere ravni tveganj so zanjo sprejemljive v posameznih okoliščinah in za posamezna tveganja. Sklep uvaja to prožnost, da bi se lahko upoštevale različne razmere v različnih državah članicah. Vendar je določitev sprejemljive ravni običajno implicitni del vsake ocene zmožnosti. S časom in izkušnjami se bodo nekatere od teh odločitev morda jasneje opredelile v nacionalnih ocenah. Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) je pred kratkim priporočila, da se opredelijo metode za podporo deležnikov na vseh ravneh pri določanju sprejemljivih ravni tveganja, te metode in njihovi rezultati pa bi morali biti objavljeni na pregleden način, da se omogoči osveščanje vseh skupin deležnikov ⁽¹⁾.

V Sklepu je določeno, da se zmožnost obvladovanja tveganja oceni glede na „tehnične, finančne in upravne zmogljivosti“ države članice – na nacionalni ali na ustrezni podnacionalni ravni – za izdelavo ustreznih (a) ocen tveganja, (b) načrtov za obvladovanje tveganj, da se zagotovita preventiva in pripravljenost, ter (c) ukrepov za preventivo pred tveganji in za pripravljenost nanje. Ocena zmožnosti obvladovanja tveganja zato zajema celoten cikel obvladovanja tveganja.

Države članice lahko ocenijo zmožnosti obvladovanja tveganja za posamezna tveganja ali pa v okviru celovitega pristopa, ki upošteva več možnih tveganj, ocenijo splošno zmožnost obvladovanja tveganja. V skladu s smernicami se priporoča, da se ta ocena izdela tako za naravne nesreče kot za nesreče, ki jih povzroči človek, kakor so opredeljene v členu 1(2) Sklepa o mehanizmu Unije na področju civilne zaščite.

2.2 Cilji

Smernice so namenjene:

1. podpora organom držav članic pri nadaljnjem osveščanju o prednostih in morebitnih pomanjkljivostih njihovega sistema za obvladovanje nesreč, opredelitvi dobrih praks in uvedbi izboljšav;
2. spodbujanju razvoja in izmenjave na znanju temelječih in z dokazi podprtih politik in praks na področju obvladovanja nesreč med ustreznimi upravnimi ravni v državah članicah ter med različnimi sektorji in različnimi, vendar s tem povezanimi, pristojnostmi na ravni politike;
3. lažšanju sodelovanja v prizadevanjih za obvladovanje tveganja med državami članicami v okviru mehanizma Unije na področju civilne zaščite in drugih ustreznih sistemov obvladovanja nesreč.

Komisija bo v skladu s Sklepom pomagala državam članicam pri izpolnjevanju teh ciljev na več načinov, vključno z omogočanjem izmenjave izkušenj v zvezi z zmožnostjo obvladovanja tveganj in njeno oceno ⁽²⁾.

3. METODOLOGIJA

3.1 Akterji in roki

Glede na izkušnje držav članic in drugih držav imajo ureditve, pri katerih je za koordinacijo nacionalnih ocen zmožnosti obvladovanja tveganja zadolžen en sam subjekt, določene prednosti. Zlasti se lahko z imenovanjem koordinacijskega organa za pomoč pri usmerjanju postopka ocene prispeva k temu, da je metodologija, ki se uporablja, skladna in da se spodbuja izmenjava dobrih praks. Hkrati se o ravni ocene, torej o tem, ali bo ocena izvedena na nacionalni ali ustrezni podnacionalni ravni, odloči vsaka država članica posebej na podlagi svojega sistema upravljanja.

⁽¹⁾ Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj: „Boosting Resilience through Innovative Risk Governance“, OECD Reviews of Risk Management Policies, 2014, str. 48–51, ISBN 978-92-64-20910-7.

⁽²⁾ To bi lahko vključevalo ustanovitev mednarodne strokovne skupine, ki bi ponujala podporo za oceno v vseh fazah postopka, in uvedbo programa medsebojnega strokovnega pregleda, v okviru katerega bi lahko države članice izmenjale izkušnje na področju obvladovanja tveganj za nesreče.

Države članice so se dogovorile, da bodo te ocene izdelale vsaka tri leta, prve tovrstne ocene pa naj bi sledile tri leta po dokončanju smernic. Redno ocenjevanje je pomembno v smislu nenehnega izboljševanja zmožnosti obvladovanja tveganja, vključno z opredelitvijo potreb in izvedbo ustreznih ukrepov.

3.2 Postopek

Ocena zmožnosti obvladovanja tveganja zajema celoten cikel obvladovanja tveganja, tj. oceno tveganja, načrtovanje za obvladovanje tveganja za namene preventive in pripravljenosti ter izvajanje ustreznih ukrepov za preventivo in pripravljenost.

3.2.1 Ocena tveganja

Cilj pri izdelavi ocene tveganja bi moral biti, da se med vsemi zadevnimi deležniki doseže skupno razumevanje obstoječih tveganj in njihove ustrezne prioritetenosti. Tveganja, ki so bila v okviru ocene tveganja ugotovljena, ocenjena in prednostno razvrščena, tvorijo podlago za načrtovanje obvladovanja tveganja ter postopno izvajanje ukrepov za preventivo pred tveganji in za pripravljenost nanje⁽¹⁾. V skladu s priporočili iz Smernic za oceno tveganja bi se morale države članice, ki prvič izvajajo postopek nacionalne ocene tveganja, osredotočiti na najpomembnejše scenarije tveganj⁽²⁾.

3.2.2 Načrtovanje za obvladovanje tveganj

Obvladovanje tveganja se lahko načrtuje bodisi za posamezna tveganja bodisi v obliki celostnega medsektorskega pristopa ali celo pristopa, ki upošteva več možnih tveganj. Poseben cilj med načrtovanjem je prikazati, kako je mogoče vsako tveganje v smislu njegovih posledic in verjetnosti zmanjšati, se nanj prilagoditi ali ga ublažiti z izvedbo izbranih ukrepov za preventivo in pripravljenost⁽³⁾. V okviru načrtovanja bi bilo treba opredeliti tudi potrebne vire in časovnice ter dodeliti naloge.

Ustrezne ukrepe je naprej treba opredeliti, jih prednostno razvrstiti in nato izbrati v postopku odločanja, ki v zadostni meri vključuje vse zadevne deležnike, da se zagotovi dobro razumevanje ukrepov, njihove nujnosti in prioritetenosti, s tem pa tudi široka podpora zanje. Prve oporne točke glede metodologije za opredelitev in prednostno razvrstitev takšnih ukrepov so vključene v Smernice za oceno tveganja v oddelku „Ovrednotenje tveganja“⁽⁴⁾. Med drugimi primeri, ki bi jih države članice morda želele preučiti, so orodje za oceno zmožnosti za obvladovanje izrednih razmer, ki ga je razvilo novozelandsko ministrstvo za civilno zaščito in obvladovanje izrednih razmer⁽⁵⁾, nizozemska nacionalna strategija za varnost in zaščito ter koncept ORSEC⁽⁶⁾ – *Organisation de la Réponse de Sécurité Civile* francoske uprave za obrambo in civilno zaščito. Izčrpnejši seznam dobrih praks je na voljo na spletni strani evropske platforme za prilagajanje podnebnim spremembam (CLIMATE-ADAPT)⁽⁷⁾. Seznam dobrih praks in primerov se bo sčasoma morda razširil, kar bi lahko pozitivno prispevalo k postopku ocenjevanja.

Metodologije za načrtovanje obvladovanja tveganja na nacionalni ali podnacionalni ravni bo treba prilagoditi potrebam in upravljaljskim strukturam držav članic. To lahko vključuje izdelavo načrta za obvladovanje tveganj za vsako posamezno tveganje ali za vsa tveganja skupaj, pri čemer se glavna tveganja razčlenijo v izvedljive operacije, tj. v ukrepe za preventivo in pripravljenost, da bi se ugotovljena tveganja zmanjšala ali ublažila na sprejemljivo raven oziroma da bi se omogočila prilagoditev nanje. To lahko vključuje tudi primerjavo različnih ukrepov glede na njihove pozitivne učinke in stroške njihovega izvajanja.

Pomembno je, da se z načrtovanjem opredelijo in izberejo za izvajanje primerni in konkretni ukrepi za preventivo in pripravljenost. Pri tem se upoštevajo rezultati ocene tveganja.

3.2.3 Izvajanje ukrepov za preventivo pred tveganji in pripravljenost nanje

Države članice bi morale v skladu s tretjo razsežnostjo ocene zmožnosti obvladovanja tveganja oceniti svojo sposobnost za izvajanje ukrepov, opredeljenih v okviru načrtovanja za obvladovanje tveganj. Izvajanje vključuje dodelitev odgovornosti in virov, zadolžitve v zvezi s spremljanjem ter vrednotenje in proces pridobivanja spoznanj.

⁽¹⁾ Vpliv nevarnosti je deloma odvisen od obstoječih ukrepov za blažitev in preventivo. Pri oceni tveganja se upoštevajo obstoječi ukrepi, na podlagi katerih se ocenijo učinek, verjetnost in prednostna razvrstitev tveganj.

⁽²⁾ SEC(2010) 1626 final z dne 21. decembra 2010, str. 29.

⁽³⁾ Načrtovanje bi moralo upoštevati načrte za sektorska tveganja, kot so načrti za obvladovanje poplavne ogroženosti, ki so bili pripravljeni na podlagi direktive o poplavih (Direktiva 2007/60/ES).

⁽⁴⁾ Smernice za oceno tveganja, str. 30.

⁽⁵⁾ <http://www.civildefence.govt.nz/cdem-sector/monitoring-and-evaluation/cdem-capability-assessment-tool/>

⁽⁶⁾ Guide ORSEC Départemental, Direction générale de la sécurité civile et de la gestion des crises, <http://www.interieur.gouv.fr/Le-ministere/Securite-civile/Documentation-technique/Planification-et-exercices-de-Securite-civile>

⁽⁷⁾ <http://climate-adapt.eea.europa.eu/data-and-downloads?searchtext=&searchsectors=DISASTERRISKREDUCTION&searchtypes=ACTION#>

3.3 Pomen smernic

Metodologija za ocenjevanje, ki je predlagana v smernicah, ni izčrpana in države članice jo bodo morale prilagoditi svojim potrebam. Smernice bi morale veljati za skupno izhodišče ter spodbujati enotno razumevanje elementov, ki bi jih morala vključevati nacionalna ocena zmožnosti obvladovanja tveganja.

Pri oceni zmožnosti obvladovanja tveganja je treba najprej podrobno (kvalitativno in po potrebi kvantitativno) opisati cikel obvladovanja tveganj za nesreče. Vprašanja iz oddelka 4 so namenjena usmerjanju subjektov držav članic na nacionalni ali podnacionalni ravni pri ocenjevanju njihove lastne zmožnosti obvladovanja tveganja na podlagi sklopa meril glede upravne, tehnične in finančne zmogljivosti. Pri odgovorih na ta ključna vprašanja je pomembno, da se kvalitativno in, kolikor je mogoče, kvantitativno opiše trenutno stanje ter navedejo ugotovljene potrebe in ukrepi, ki so bili ali bi jih bilo mogoče sprejeti.

Poleg tega je pomembno, da se ne ocenijo le splošne upravne, tehnične in finančne zmogljivosti, ki so potrebne za ustrezno oceno vseh treh razsežnosti cikla obvladovanja nesreč, temveč da se zmožnost oceni tudi glede na prednostno razvrstitev tveganj (vključno s tveganji, ugotovljenimi v okviru izdelave nacionalne ocene tveganja), da bi se tako pridobila realna ocena zmožnosti obvladovanja konkretnih tveganj.

Ocena zmožnosti obvladovanja tveganj se lahko povzame s predlogo iz oddelka 5, ki je namenjena zagotavljanju zgoščenega pregleda samoocenjenih zmožnosti obvladovanja tveganj za nesreče.

4. VSEBINA OCENE

V skladu s Sklepom bi morala ocena na nacionalni in/ali ustrezni podnacionalni ravni obsegati tri dele – ocene tveganja, načrte za obvladovanje tveganja ter izvedbo ustreznih ukrepov za preventivo pred tveganji in pripravljenost nanje. Vsak oddelek bi se moral osredotočiti na vrsto elementov, ki se nanašajo na upravne, tehnične in finančne zmogljivosti, kot so okvir, koordinacija, strokovno znanje, deležniki, obveščanje in komuniciranje, metodologija, infrastruktura, oprema in financiranje.

4.1 Ocena tveganja

Ta oddelek vsebuje vprašanja, ki se nanašajo na upravne, tehnične in finančne zmogljivosti za izdelavo ocen tveganja.

Pri oceni upravne zmogljivosti se je treba osredotočiti na obstoj ustreznega okvira, dodelitev pristojnosti in odgovornosti, obstoj potrebnega strokovnega znanja, obseg vključenosti zunanjih deležnikov in komuniciranje.

Pri oceni tehnične zmogljivosti se je treba osredotočiti na oceno uporabe ustrezne metodologije in infrastrukture. Izdelava celovite ocene tveganja lahko po potrebi zajema čezmejne in medsektorske razsežnosti tveganja ter tudi vpliv na infrastrukturo.

Pri oceni finančne zmogljivosti se je treba osredotočiti na oceno razpoložljivosti finančnih sredstev.

Da bi bili odgovori na posamezna vprašanja dovolj podrobni, bi morali vključevati pojasnila o vrsti, načinu in času izdelave ocene tveganj ter ustrezne podatke, številke in sklice, če so dostopni.

Okvir

Ocene tveganja bi morale biti opredeljene in tvoriti del splošnega okvira.

Vprašanje 1: Ali je ocena tveganja umeščena v splošni okvir?

Pojasnilo: Navedite, ali je ta okvir pravni ali postopkovni in ali je določen na nacionalni ravni in/ali na ustrezni podnacionalni ravni.

Koordinacija

Struktura za obvladovanje tveganja dodeljuje jasne odgovornosti vsem subjektom, ki so vključeni v oceno tveganja, da se preprečijo prekrivanja ali neskladja med odgovornostmi in zmogljivostmi.

Vprašanje 2: Ali so subjektom, ki sodelujejo pri oceni tveganja, dodeljene jasno opredeljene odgovornosti in vloge/naloge?

Pojasnilo: Opišite, na kakšni podlagi so odgovornosti za oceno tveganja razdeljene znotraj uprave, ali so ta podlaga oz. ustrezni postopki pisno dokumentirani (npr. v pravnih besedilih), ali obstajajo prekrivanja ali potrebe in kako so ti obravnavani.

Vprašanje 3: Ali so odgovornosti za oceno posameznih tveganj dodeljene subjektom, ki so za to najbolj pristojni?

Pojasnilo: Opišite postopek sodelovanja relevantnih subjektov pri oceni tveganja in ureditev za zagotavljanje pristojnosti oz. odgovornosti za obravnavo posameznih tveganj po izdelavi ocene tveganja.

Vprašanje 4: Ali je bila v ocene tveganja vključena medsektorska razsežnost tveganj?

Pojasnilo: Opišite, katera ocenjena tveganja vključujejo medsektorsko razsežnost in več možnih tveganj ter v kolikšni meri je to zajeto v opredelitvi scenarija tveganja. Po potrebi opišite naravo sodelovanja z drugimi organi na nacionalni in/ali ustrezni podnacionalni ravni pri izdelavi teh ocen tveganja.

Strokovno znanje

Strokovnjaki, ki izdelajo oceno tveganja, bi morali imeti v ta namen potrebne kompetence in odgovornosti ter se predhodno udeležiti ustreznega usposabljanja.

Vprašanje 5: Ali se porazdelitev odgovornosti za oceno tveganj redno pregleduje?

Pojasnilo: Opišite, kateri subjekti ali službe sodelujejo pri oceni tveganja, kako so določeni/izbrani in katere kompetence se upoštevajo pri porazdeljevanju odgovornosti.

Vprašanje 6: Ali so strokovnjaki, ki so zadolženi za oceno tveganja oz. tveganj, ustrezno obveščeni in usposobljeni ter imajo ustrezne izkušnje pri izdelavi ocen tveganja?

Pojasnilo: Navedite, ali je strokovnjakom na voljo usposabljanje, in če da, kakšno, opišite raven izkušenosti strokovnjakov ter strokovno tehnično znanje in orodja, ki so potrebna in se uporabljajo pri izdelavi ocen tveganj.

Drugi deležniki

Zmožnost ocene tveganja je vedno bolj odvisna od vključenosti različnih javnih in zasebnih deležnikov. Subjekti, zadolženi za izdelavo ocene tveganja, lahko sodelujejo s širokim krogom deležnikov, ki med drugim prihajajo iz zasebnega sektorja, univerzitetnega okolja in drugih vladnih služb, ki niso neposredno udeleženi v postopku ocenjevanja.

Vprašanje 7: Ali so v postopek ocenjevanja tveganja vključeni relevantni deležniki?

Pojasnilo: Opišite, kako širok krog relevantnih deležnikov sodeluje v postopku ocenjevanja tveganja. To lahko vključuje deležnike iz univerzitetnega okolja, raziskovalnih organizacij, zasebnega sektorja, pa tudi vladnih organov, ki ne prispevajo neposredno k postopku ocenjevanja, vključno s tistimi iz drugih držav članic ali mednarodnih organizacij. Države članice lahko opozorijo na morebitna spoznanja, ki bi jih bilo koristno deliti.

Obveščanje in komuniciranje

Za oceno tveganj so potrebni učinkoviti informacijski in komunikacijski sistemi. Razumevanje upravne zmogljivosti, ki je potrebna za razširjanje rezultatov ocen tveganja, ter njenega pomena za razvoj splošne strategije obveščanja o tveganjih lahko pripomore k boljši izmenjavi informacij in podatkov ter boljšemu komuniciranju z zadevnimi deležniki.

Vprašanje 8: Ali je na voljo potrebna upravna zmogljivost za obveščanje javnosti o rezultatih ocen tveganja?

Pojasnilo: Podrobno opišite, kako je v okviru razširjanja rezultatov ocene tveganja organizirano obveščanje državljanov.

Vprašanje 9: Ali je na voljo potrebna upravna zmogljivost za interno obveščanje o rezultatih ocen tveganja, vključno s scenariji, pridobljenimi spoznanji ipd.?

Pojasnilo: Opišite, kako je organiziran pretok informacij med različnimi javnimi organi in različnimi upravnimi ravni.

Vprašanje 10: Ali so rezultati ocen tveganja vključeni v strategijo obveščanja o tveganjih?

Pojasnilo: Opišite, kako je razširjanje rezultatov ocen tveganja, ki se dajo na voljo javnosti, vključeno v nacionalno in/ali podnacionalno strategijo obveščanja o tveganjih.

Metodologija

Vprašanje 11: Ali je metodologijo za oceno tveganja razvil subjekt na nacionalni ali na podnacionalni ravni? Ali je ta metodologija določena ali objavljena? Kateri so njeni ključni elementi?

Pojasnilo: Navedite pristop k oceni tveganja na nacionalni ali podnacionalni ravni (po posameznih tveganjih, na podlagi scenarijev, dejanskih primerov ali generični), opišite metodologijo, uporabljeno za analizo možnih posledic, metodologijo za izračun verjetnosti, dejavnike ali metodologijo za prednostno razvrstitev ali izključitev tveganj; opišite, ali se ocene tveganja pregledujejo, in če da, v kakšnih časovnih presledkih, ali je metodologija zbrana v dokumentu, ali se metodologija za oceno tveganja razkrije, in če da, komu, ter ali so katere koli informacije iz ocene tveganja dostopne javnosti.

Vprašanje 12: Ali je bila v ocene tveganja vključena čezmejna razsežnost?

Pojasnilo: Opišite, katera ocenjena tveganja imajo čezmejno razsežnost, in obseg, v katerem je ta razsežnost zajeta v oceni tveganja (npr. v pripravo scenarijev). Države članice lahko po potrebi opišejo naravo sodelovanja z drugimi državami članicami pri izdelavi ocen tveganj s čezmejno razsežnostjo.

Vprašanje 13: Ali je v oceno tveganja vključena infrastruktura?

Pojasnilo: Opredelite, katere vrste kritične (nacionalne in evropske) infrastrukture so upoštevane v pripravi scenarijev in oceni tveganj. Tovrstna infrastruktura lahko med drugim vključuje ceste, stavbe, jezove, železniške proge, mostove, satelite, podzemne sisteme, kable, bolnišnice in zaklonišča.

Informacijska in komunikacijska tehnologija

Vprašanje 14: Ali je za izdelavo ocen tveganja na voljo ustrezna infrastruktura IKT?

Pojasnilo: Opišite, katera infrastruktura je na voljo za izdelavo ocen tveganja, kar lahko vključuje orodja IKT, satelite itd. Države članice lahko opišejo raziskave, ki potekajo na področju razvoja nove informacijske in komunikacijske infrastrukture za podporo ocene tveganj. Če se infrastruktura deli z drugimi državami, lahko države članice opišejo tudi vrsto vzpostavljenega sodelovanja (npr. satelitski posnetki).

Vprašanje 15: Ali so za izdelavo ocen tveganja na voljo ustrezne informacije in podatki (vključno z zgodovinskimi podatki)?

Pojasnilo: Opišite, kateri viri informacij in podatkov se uporabljajo za izdelavo ocen tveganja ter ali so bile v ta namen vzpostavljene podatkovne zbirke. Države članice lahko opišejo novosti, ki se uvajajo za izboljšanje zbiranja podatkov in informacij.

Financiranje

Financiranje zajema splošno opredelitev, oceno in rezervacijo sredstev, potrebnih za izdelavo in posodobitev ocen tveganja.

Vprašanje 16: *Ali je na voljo ustrezna finančna zmogljivost za dejavnosti, povezane z izdelavo in posodobitvami ocen tveganja?*

Pojasnilo: Opišite, ali so za razvoj ocen tveganja in posodabljanje obstoječih ocen na voljo finančna sredstva.

4.2 Načrtovanje obvladovanja tveganj

Ta oddelek vsebuje vprašanja, ki se nanašajo na upravne, tehnične in finančne zmogljivosti za načrtovanje obvladovanja tveganj.

Pri oceni upravne zmogljivosti se je treba osredotočiti na koordinacijo postopka načrtovanja, obstoj potrebnega strokovnega znanja, obstoj relevantnih metodologij, obseg vključenosti zunanjih deležnikov in komuniciranje.

Pri oceni tehnične zmogljivosti se je treba osredotočiti na oceno uporabe ustrezne opreme.

Pri oceni finančne zmogljivosti se je treba osredotočiti na oceno razpoložljivosti finančnih sredstev.

Da bi bili odgovori na posamezna vprašanja dovolj podrobni, bi morali vključevati pojasnila o tem, kaj je bilo storjeno ter kako in kdaj, ter ustrezne podatke, številke in sklice, če so dostopni.

Koordinacija

Struktura za obvladovanje tveganja dodeljuje jasne odgovornosti vsem, ki sodelujejo pri načrtovanju obvladovanja tveganj, da se preprečijo prekrivanja ali neskladja med odgovornostjo in zmogljivostjo.

Vprašanje 17: *Ali so subjektom, ki sodelujejo pri načrtovanju ukrepov za preventivo in pripravljenost, dodeljene jasno opredeljene odgovornosti in vloge/naloge?*

Pojasnilo: Opišite, na kakšni podlagi so odgovornosti za načrtovanje razdeljene znotraj uprave, ali so ta podlaga oz. ustrezni postopki pisno dokumentirani (npr. v pravnih besedilih), ali obstajajo prekrivanja ali potrebe, in če da, kako so ti obravnavani, ter ali je zajeta medsektorska razsežnost.

Vprašanje 18: *Ali so odgovornosti za načrtovanje v zvezi s posameznimi tveganji jasno dodeljene in ali se redno preverjajo?*

Pojasnilo: Opišite, kako je zagotovljeno dodeljevanje odgovornosti za načrtovanje v zvezi s posameznimi tveganji in ali je vzpostavljen postopek za preverjanje dodeljevanja odgovornosti v zvezi s temi tveganji.

Strokovno znanje

Uporabljati bi se morale metodologije za kadrovske načrtovanje, da bi bili zagotovljeni optimalni kadrovske viri. Za strokovnjake, ki so zadolženi za pripravo načrtov za obvladovanje tveganj, bi bilo treba zagotoviti potrebne informacije in ustrezno usposabljanje.

Vprašanje 19: *Ali je za načrtovanje ukrepov za preventivo in pripravljenost na podlagi tveganj, ki so bila ugotovljena v oceni tveganj, na voljo dovolj strokovnjakov?*

Pojasnilo: Opišite, kateri subjekti ali službe sodelujejo v postopku načrtovanja, kako so določeni/izbrani, in ali se šteje, da so kadrovske viri zadostni.

Vprašanje 20: *Ali je na voljo učinkovito usposabljanje za strokovnjake na različnih ravneh, ki so odgovorni za načrtovanje ukrepov za preventivo in pripravljenost?*

Pojasnilo: Opišite, ali je na voljo usposabljanje za strokovnjake, ki izvajajo dejavnosti načrtovanja, in če da, kakšno.

Vprašanje 21: Ali so strokovnjaki, ki sodelujejo pri načrtovanju ukrepov za preventivo in pripravljenost, obveščeni o splošnih ciljeh politike / prioritetah v zvezi z obvladovanjem tveganj za nesreče?

Pojasnilo: Opišite, ali se izvaja strategija za obvladovanje tveganja, in če da, kako se o ciljeh, prioritetah in postopkih obveščajo strokovnjaki, ki sodelujejo pri načrtovanju ukrepov za preventivo in pripravljenost.

Vprašanje 22: Ali je vzpostavljen postopek za zagotovitev, da se bo znanje strokovnjakov, zadolženih za načrtovanje ukrepov za preventivo in pripravljenost, ohranilo in nadalje razvijalo?

Pojasnilo: Opišite, kako se znanje izmenjuje med strokovnjaki, ki sodelujejo v postopku načrtovanja, ter kako je zagotovljeno, da se to znanje ohrani.

Metodologija

Subjekt na nacionalni ali podnacionalni ravni bi moral razviti metodologijo za načrtovanje obvladovanja tveganja za pričakovane posledice ugotovljenih tveganj, ki se ocenijo na podlagi razvite metodologije ter ustrezno prednostno razvrstijo.

Vprašanje 23: Ali so različni pristojni subjekti razvili metodologije za načrtovanje obvladovanja tveganj? Kateri so ključni elementi teh metodologij?

Pojasnilo: Opišite pristope k načrtovanju na nacionalni ali podnacionalni ravni in metodologije, uporabljene za razvoj ukrepov za preventivo in pripravljenost ter za analizo njihovih morebitnih učinkov na ublažitev tveganja.

Vprašanje 24: Ali metodologije za načrtovanje obvladovanja tveganj vključujejo opredelitev infrastrukture, ki je pomembna za ublažitev opredeljenih tveganj?

Pojasnilo: Opišite, kako se opredeli ustrezna infrastruktura, kako se oceni njeno stanje z vidika blažitve tveganj, ali se vodi evidenca ustrezne infrastrukture in ali se ta redno pregleduje ter ali se opredelijo potrebe po naložbah.

Drugi deležniki

Zmožnost obvladovanja tveganj je vedno bolj odvisna od vključevanja različnih javnih in zasebnih deležnikov ter sodelovanja z njimi, kot so agencije za obvladovanje tveganj za nesreče, zdravstvene službe, gasilci, policija, operaterji na področju prevoza / električne energije / komunikacijskih omrežij, združenja prostovoljcev, državljani/prostovoljci, znanstveni strokovnjaki, oborožene sile ali organizacije v drugih državah članicah.

Vprašanje 25: Ali so relevantni javni in zasebni deležniki obveščeni o postopku načrtovanja in vključeni vanj?

Pojasnilo: Opišite naravo sodelovanja javnih/zasebnih deležnikov, katera vrsta deležnikov prispeva k postopku načrtovanja in morebitna spoznanja, ki bi jih lahko delili.

Vprašanje 26: Ali se o katerih koli tveganjih, ugotovljenih v oceni tveganja, obvestijo javnost ali zasebna podjetja, in če da, kako je zagotovljeno spodbujanje javnosti in teh podjetij k načrtovanju ukrepov za preventivo in pripravljenost?

Pojasnilo: Opišite sodelovanje s partnerskimi organizacijami v postopku načrtovanja ter navedite, ali so bili podpisani sporazumi za spodbujanje zadostne kakovosti, in če da, kateri, ter kako ukrepi za preventivo in pripravljenost, ki jih načrtujejo te organizacije, dejansko prispevajo k pričakovani blažitvi tveganja.

Vprašanje 27: Ali so subjekti na nacionalni ali podnacionalni ravni vključeni v čezmejno načrtovanje ukrepov za preventivo in pripravljenost?

Pojasnilo: Navedite, pri katerih ukrepih v okviru čezmejnega načrtovanja so ti subjekti nedavno sodelovali, opišite konkretne ureditve za nadaljnje sodelovanje, ki so bile sprejete na podlagi tega postopka skupnega načrtovanja (npr. memorandumi o soglasju ali dogovori o ravni storitev), pa tudi izkušnje in spoznanja, ki bi jih lahko delili.

Obveščanje in komuniciranje

Pri obvladovanju kompleksnih tveganj so potrebni učinkoviti informacijski in komunikacijski sistemi za načrtovanje ukrepov za preventivo in pripravljenost. Subjekti na nacionalni ali podnacionalni ravni morajo zato zagotoviti, da se izvajajo pravila in postopki, ki omogočajo izmenjavo informacij in podatkov ter komunikacijo z različnimi deležniki.

Vprašanje 28: Ali so relevantni deležniki, vključno z državljani, obveščeni o ključnih elementih načrtovanja obvladovanja tveganj?

Pojasnilo: Opišite, kako je organiziran pretok informacij med različnimi javnimi in zasebnimi deležniki ter med različnimi upravnimi ravnmi, da se zadevnim deležnikom zagotovi, da so ustrezno obveščeni in da lahko prispevajo svoje znanje. Države članice lahko podrobno opišejo tudi organizacijo komuniciranja z državljani o načrtovanju nekaterih ukrepov preventive in pripravljenosti ter morebitna spoznanja, ki bi jih lahko delile.

Oprema

V okviru ocenjevanja tehnične zmogljivosti se oceni, ali je na voljo potrebna oprema za načrtovanje ukrepov za preventivo in pripravljenost. Tovrstna oprema so lahko programska orodja za podporo procesa načrtovanja.

Vprašanje 29: Ali so na voljo oprema in orodja, ki so potrebni za podporo in/ali izvedbo načrtovanja ukrepov za preventivo in pripravljenost?

Pojasnilo: Opišite, ali so na voljo oprema in orodje, in če da, kateri, ter ali obstajajo kakršne koli dodatne potrebe, neusklajenosti in/ali prekrivanja.

Financiranje

Financiranje zajema splošno opredelitev, oceno in rezervacijo sredstev, ki naj bi bila potrebna za izpolnitev morebitnih finančnih obveznosti v okviru obvladovanja tveganj (financiranje ukrepov za preventivo in pripravljenost), ki izhajajo iz prednostne razvrstitve tveganj. Po potrebi vključuje tudi sodelovanje deležnikov pri financiranju obvladovanja tveganj.

Vprašanje 30: Ali se v okviru postopka načrtovanja ocenijo finančne potrebe za izvedbo ukrepov za preventivo in pripravljenost ter opredelijo možni viri financiranja?

Pojasnilo: Opišite, ali obstaja metodologija za oceno finančnih potreb, kateri viri financiranja so opredeljeni ter ali je bila oziroma bo vložena vloga za financiranje s sredstvi Evropske unije.

Vprašanje 31: Ali se v okviru postopka načrtovanja upoštevajo prihodnji naložbeni načrti in morebitna vloga zasebnega financiranja?

Pojasnilo: Opišite, ali postopek načrtovanja prispeva k opredelitvi prihodnjih naložbenih prioritet, in če da, kako, v kolikšni meri so v ta postopek vključene zasebne organizacije ter ali se spodbuja sodelovanje z zasebnim sektorjem za financiranje naložbenih prioritet.

Vprašanje 32: Ali se v okviru postopka načrtovanja vnaprej opredelijo oz. sprejmejo postopki ali načrti, s katerimi se zagotovi financiranje ukrepov za preventivo in pripravljenost, potrebnih za ublažitev ugotovljenih tveganj?

Pojasnilo: Opišite, kako se v postopku načrtovanja obravnavajo proračunska in pravna vprašanja, povezana s prožnim dodeljevanjem sredstev, ali se sprejmejo oz. uvedejo konkretni postopki za omogočanje prožnosti ter ali tak pristop ovirajo pravne ali politične prepreke.

4.3 Izvajanje ukrepov za preventivo pred tveganji in pripravljenost nanje

Ta oddelek vsebuje vprašanja, ki se nanašajo na upravne, tehnične in finančne zmogljivosti za izvedbo ukrepov za preventivo in pripravljenost.

Pri oceni upravne zmogljivosti se je treba osredotočiti na obstoj relevantne strategije, politike in metodologij, obstoj potrebnega strokovnega znanja, koordinacijo postopka, obseg vključenosti deležnikov ter komuniciranje in postopke, ki se uporabljajo.

Pri oceni tehnične zmogljivosti se je treba osredotočiti na oceno uporabe ustrezne infrastrukture, opreme in zalog ter na obstoj in ustreznost strokovnega tehničnega znanja.

Pri oceni finančne zmogljivosti se je treba osredotočiti na oceno razpoložljivosti finančnih sredstev.

Da bi bili odgovori na posamezna vprašanja dovolj podrobni, bi morali vključevati pojasnila o tem, kaj je bilo storjeno ter kako in kdaj, ter ustrezne podatke, številke in sklice, če so dostopni.

Strategija/politika/metodologija

Subjekti na nacionalni ali podnacionalni ravni so razvili pristope za izvajanje ukrepov na področju preventive pred tveganji in pripravljenosti nanje. Ocenijo se pričakovani učinki načrtovanih ukrepov za preventivo in pripravljenost na ublažitev tveganja ter v skladu s tem prednostno razvrstijo in prilagodijo ukrepi.

Vprašanje 33: Ali je izvajanje ukrepov za preventivo in pripravljenost povezano z načrtovanjem obvladovanja tveganj? Ali je del strategije ali politike in ali je bila opredeljena metodologija?

Pojasnilo: Opišite pristop na nacionalni ali podnacionalni ravni, ki postopek načrtovanja povezuje z izvajanjem ukrepov, opišite, kako poteka izvajanje, kako se analizirajo posledični učinki na zmanjšanje in blaženje tveganj ter prilagajanje nanje ter kako se rezultati teh analiz ponovno vključijo v načrtovanje in ocene tveganj ob ustreznem upoštevanju skladnosti z morebitnimi obstoječimi ukrepi za preventivo in pripravljenost v okviru prilagajanja podnebnim spremembam.

Vprašanje 34: Ali so razvite metode za poročanje o škodi in človeških žrtvah ter ali se stroški škode ocenijo, dokumentirajo in hranijo?

Pojasnilo: Opišite, katere metode so bile razvite za poročanje o škodi in človeških žrtvah, ali se ti podatki sporočijo deležnikom in državljanom, ali deležniki prispevajo k poročanju o škodi in/ali oceni stroškov, ali se podatki o škodi redno ali občasno dokumentirajo in hranijo, kakšno časovno obdobje je zajeto in ali so ta poročila na voljo javnosti.

Koordinacija

Struktura za obvladovanje tveganja dodeljuje jasne odgovornosti vsem subjektom, ki sodelujejo pri izvajanju ukrepov za preventivo in pripravljenost, da se preprečijo prekrivanja ali neskladja med odgovornostjo in zmogljivostjo.

Vprašanje 35: Ali so subjektom, ki sodelujejo pri izvajanju ukrepov za preventivo in pripravljenost, dodeljene jasno opredeljene odgovornosti in vloge/naloge?

Pojasnilo: Opišite, na kakšni podlagi so odgovornosti za postopek izvajanja razdeljene znotraj uprave, ali so ustrezni postopki pisno dokumentirani (npr. v pravnih besedilih), ali obstajajo prekrivanja, dodatne potrebe in/ali neskladja, in če da, kako so ti obravnavani, ter ali je zajeta medsektorska razsežnost.

Strokovno znanje

Uporabljajo se metodologije za kadrovske načrtovanje, da bi bili zagotovljeni optimalni kadrovske viri. Uporabljajo se orodja za ocenjevanje delovne uspešnosti osebja, ki vključujejo redno pregledovanje potreb na področju usposabljanja in razvoja.

Vprašanje 36: Ali porazdelitev odgovornosti med strokovnjaki, ki sodelujejo pri izvajanju ukrepov za preventivo in pripravljenost, ustreza najnovešim razmeram in ali so na voljo zadostna sredstva za izvajanje ukrepov za preventivo in pripravljenost na podlagi postopka načrtovanja?

Pojasnilo: Opišite, kateri subjekti (npr. oddelki, agencije) sodelujejo pri izvajanju ukrepov, kako se ti subjekti določijo/izberejo in katere kompetence osebja se upoštevajo pri porazdelitvi odgovornosti ter ali se šteje, da so kadrovske viri zadostni.

Vprašanje 37: Ali so strokovnjaki, ki so odgovorni za izvajanje ukrepov za preventivo in pripravljenost, ustrezno obveščeni in usposobljeni ter imajo zadostne izkušnje?

Pojasnilo: Navedite, ali je za osebje, ki sodeluje pri izvajanju ukrepov, na voljo usposabljanje, in če da, kakšno, ter kako pogosto so te osebe že bile vključene v izvajanje ukrepov za preventivo in pripravljenost. Opišite, kako je organizirano obveščanje osebja, ki sodeluje pri izvajanju ukrepov za preventivo in pripravljenost, o ciljih, prioritetah in postopkih.

Drugi deležniki

Zmožnost obvladovanja tveganj je vedno bolj odvisna od vključevanja različnih javnih in zasebnih deležnikov ter sodelovanja z njimi, kot so agencije za obvladovanje tveganj za nesreče, zdravstvene službe, gasilci, policija, operaterji na področju prevoza / električne energije / komunikacijskih omrežij, združenja prostovoljcev, državljani/prostovoljci, znanstveni strokovnjaki, oborožene sile ali organizacije v drugih državah članicah (čezmejno obvladovanje tveganj). Za obravnavo novih tveganj je zato treba vzpostaviti mrežo za odziv, v okviru katere se lahko mobilizirajo vse potrebne zmogljivosti različnih deležnikov.

Vprašanje 38: Ali so relevantni deležniki obveščeni o izvajanju ukrepov za preventivo in pripravljenost ter ali pri tem sodelujejo?

Pojasnilo: Opišite pristop glede vključevanja javnih/zasebnih deležnikov ali upravljanja mreže deležnikov ter navedite vrste deležnikov, ki prispevajo k izvajanju ukrepov, in opišite morebitna spoznanja, ki bi jih lahko delili.

Vprašanje 39: Ali je subjekt na nacionalni ali podnacionalni ravni vključen v izvajanje čezmejnih ukrepov za preventivo in pripravljenost?

Pojasnilo: Navedite, kateri čezmejni ukrepi za preventivo in pripravljenost se izvajajo, kateri drugi deležniki sodelujejo pri teh ukrepih in ali so bile na podlagi skupnega izvajanja ukrepov oblikovane konkretne ureditve za nadaljnje sodelovanje (npr. memorandum o soglasju ali dogovori o ravni storitev) ter opišite morebitne izkušnje in spoznanja, ki bi jih lahko delili.

Vprašanje 40: Ali je izvajanje ukrepov za preventivo in pripravljenost s strani teh javnih in zasebnih deležnikov zadostne kakovosti, da se dosežejo pričakovani rezultati v smislu blažitve tveganj?

Pojasnilo: Opišite, ali so sklenjeni dogovori, s katerimi se spodbuja zadostna kakovost, kako ukrepi za preventivo in pripravljenost, ki jih izvajajo te organizacije, dejansko prispevajo k pričakovani ublažitvi tveganja, ter ali so bile pridobljene izkušnje, ki bi se lahko izmenjale.

Postopki

Obvladovanje tveganja mora vključevati razvoj vzpostavljenih postopkov za zagotovitev delovanja sistema za obvladovanje tveganj. V okviru izvajanja ukrepov za preventivo in pripravljenost je zato treba opredeliti postopke, ki prispevajo k zmanjšanju tveganja.

Vprašanje 41: Ali izvajanje ukrepov za preventivo in pripravljenost zajema razvoj postopkov za zgodnje opozarjanje, aktiviranje, dispečerstvo, deaktiviranje ali spremljanje?

Pojasnilo: Opišite, ali so vzpostavljeni postopki, kako delujejo v praksi, ali so razviti standardni operativni postopki, in če da, za katere operacije, ter morebitna spoznanja, ki bi jih lahko delili.

Obveščanje in komuniciranje

Pri obvladovanju kompleksnih tveganj so potrebni učinkoviti informacijski in komunikacijski sistemi za izvajanje ukrepov za preventivo in pripravljenost. Subjekti na nacionalni ali podnacionalni ravni morajo zato vseskozi med izvajanjem teh ukrepov zagotavljati, da se uporabljajo pravila in postopki, ki omogočajo izmenjavo informacij in podatkov ter komunikacijo z ustreznimi deležniki, vključno z državljani.

Vprašanje 42: Ali so potrebne informacije na voljo in se redno izmenjujejo znotraj subjekta na nacionalni ali podnacionalni ravni?

Pojasnilo: Opišite, kako je organiziran pretok informacij med različnimi javnimi subjekti ter med različnimi upravnimi ravnimi, da se zadevnim službam zagotovi, da so ustrezno obveščene in da lahko prispevajo svoje znanje.

Vprašanje 43: Ali se izvajajo komunikacijske strategije in ali se uporabljajo različna medijska orodja (vključno z družbenimi mediji) za učinkovito izmenjavo informacij z državljani, osveščanje in krepitev zaupanja?

Pojasnilo: Podrobno opišite, kako je organizirano obveščanje državljanov in komuniciranje z njimi pred izvedbo ukrepov, med njo in po njej ter opišite morebitna spoznanja, ki bi jih lahko delili.

Infrastruktura, vključno z IT

V okviru tega dela ocene tehnične zmogljivosti se oceni, ali obstoječa infrastruktura, kot so ceste, stavbe, jezovi, železniške proge, mostovi, sateliti, podzemne cevi, kabli, bolnišnice, zaklonska, sistemi zgodnjega opozarjanja itd., ki se štejejo za pomembne za ublažitev ugotovljenih tveganj, izpolnjujejo določene standarde zanesljivosti, varnosti ali učinkovitosti.

Vprašanje 44: Ali se analizira stanje infrastrukture, ki je relevantna za izvajanje ukrepov za preventivo in pripravljenost?

Pojasnilo: Opišite, kako se opredeli infrastruktura, ki je kritična v smislu ublažitve posameznih tveganj, kako se oceni njeno stanje z vidika blažitve tveganj, ali se vodi seznam relevantne infrastrukture, in če da, ali se redno pregleduje, ali so ugotovljene potrebe po naložbah ter ali se izvaja nacionalna politika v zvezi s kritično infrastrukturo.

Oprema in zaloge

V okviru tega dela ocene tehnične zmogljivosti se oceni, ali oprema za preventivo in pripravljenost izpolnjuje standarde, ki se zahtevajo za izvajanje ukrepov za preventivo in pripravljenost.

Vprašanje 45: Ali se vodi evidenca razpoložljive opreme, ki je potrebna za izvajanje ukrepov za preventivo in pripravljenost? Ali se v okviru izvajanja ukrepov za preventivo in pripravljenost opredelijo možne potrebe po opremi na podlagi obstoječe evidence?

Pojasnilo: Opišite, ali se vodi in posodablja evidenca razpoložljive opreme in njene uporabe. Opišite, ali se v postopku izvajanja ukrepov ugotavljajo potrebe po opremi za ustrezno blažitev tveganj, ki so obravnavana v postopku načrtovanja, in če da, katere so te potrebe, ali se vodi in analizira evidenca razpoložljive opreme, da bi se ugotovilo, ali omogoča ugotavljanje dodatnih potreb ali neskladij, ter kateri ukrepi se sprejmejo za zadovoljitev teh potreb.

Vprašanje 46: Ali se med izvajanjem ukrepov za preventivo in pripravljenost ugotovijo tveganja dobavne verige in ali se sprejmejo ukrepi za zmanjšanje tveganja za motnje v oskrbi?

Pojasnilo: Opišite morebitna ugotovljena tveganja dobavne verige ter kako se analizira vpliv teh tveganj, kateri ukrepi se po potrebi sprejmejo za zmanjšanje teh tveganj in ali se v ta namen sklenejo čezmejni dogovori ali sporazumi o sodelovanju.

Strokovno tehnično znanje

Strokovno tehnično znanje vključuje kompetence, ki so na voljo, in metodologije, ki so bile razvite za izvajanje ukrepov za preventivo in pripravljenost. Glede na to, da strokovno tehnično znanje ni opredmetena zmogljivost, se zahteva po temu znanju zagotavlja z dokumentiranjem ali izmenjavo izkušenj in učenjem.

Vprašanje 47: Ali imajo strokovnjaki, ki so zadolženi za izvajanje ukrepov za preventivo in pripravljenost, potrebno strokovno tehnično znanje, da lahko zagotovijo ustrezno izvajanje ukrepov, ter ali je poskrbljeno za ohranjanje in nadaljnji razvoj tega znanja?

Pojasnilo: Opišite strokovno tehnično znanje, ki se uporablja in se šteje za potrebno pri izvajanju ukrepov za preventivo in pripravljenost, ali se za izvajanje uporabljajo tehnična orodja, in če da, katera, ali je strokovnjakom na voljo usposabljanje, da se lahko nenehno izpopolnjujejo za uporabo tehničnih orodij, kako se znanje izmenjuje med osebami, ki sodelujejo pri izvajanju ukrepov za preventivo in pripravljenost, ter kako se spodbuja poklicni razvoj.

Vprašanje 48: Ali imajo strokovnjaki, ki so zadolženi za izvajanje ukrepov za preventivo in pripravljenost, ustrezno znanje o nabavnih in logističnih postopkih, ki so potrebni za opravljanje njihovih nalog, in ali jim je bilo zagotovljeno ustrezno usposabljanje za uporabo teh postopkov?

Pojasnilo: Opišite način in vrsto usposabljanja, ki se zagotavlja za vzpostavitev ali razvoj tega strokovnega znanja, pa tudi morebitne druge ukrepe, ki prispevajo k pridobivanju tega znanja.

Vprašanje 49: Ali imajo strokovnjaki, ki so zadolženi za izvajanje ukrepov za preventivo in pripravljenost, ustrezno znanje za načrtovanje življenjskega cikla in zmogljivosti za takojšen odziv, in ali se te metodologije uporabijo za pregled delovanja opreme in sistemov ter za povečanje zmogljivosti v nujnih primerih?

Pojasnilo: Opišite, ali se te metode uporabljajo pri ukrepih za preventivo in pripravljenost, ali se za vzpostavitev ali razvoj tega strokovnega znanja izvajajo usposabljanja, in če da, katera, pa tudi morebitne druge ukrepe, ki prispevajo k pridobivanju tega znanja.

Financiranje izvajanja ukrepov

V okviru te zahteve se oceni, ali sta zagotovljena razpoložljivost in hitra dostopnost finančnih sredstev za financiranje verjetnih izrednih razmer, ki so bile ugotovljene v okviru ocene tveganja in načrtovanja.

Vprašanje 50: Ali so pri izvajanju ukrepov za preventivo in pripravljenost, ki so potrebni za zmanjšanje ali ublažitev ugotovljenih tveganj oz. za prilagoditev nanje, opredeljeni oz. določeni proračun, pravna podlaga in postopki, da se omogoči vnaprejšnje načrtovanje za prožno dodeljevanje sredstev?

Pojasnilo: Opišite, kako se v postopku izvajanja obravnavajo proračunska in pravna vprašanja, povezana s prožnim dodeljevanjem sredstev, ali se sprejmejo oz. uvedejo konkretni ukrepi za omogočanje prožnosti ter ali tak pristop ovirajo neskladja, dodatne potrebe ali pravne oz. politične prepreke.

Vprašanje 51: Ali se v okviru izvajanja ukrepov za preventivo in pripravljenost pripravijo sporazumi z deležniki o delitvi stroškov?

Pojasnilo: Opišite, ali obstajajo načrti v zvezi z delitvijo finančnega bremena; navedite, ali se je država članica obrnila na deležnike, in če da, na katere, ter ali se pripravljajo oz. so že bili sklenjeni sporazumi za kritje teh stroškov.

5. POVZETEK

Države članice naj bi na podlagi ocene pridobile dober medsektorski pregled različnih tveganj, ki jih bodo morale obravnavati, pregled nad primernostjo in dejansko učinkovitostjo postopka priprave načrtov za obvladovanje tveganj, vključno z opredelitvijo ustreznih ukrepov za preventivo in pripravljenost, ter jasno sliko o postopkih izvajanja zadevnih ukrepov.

Naslednja preglednica omogoča povzetek različnih sestavnih delov nacionalne ocene zmožnosti obvladovanja tveganja. Preglednica dopolnjuje oceno zmožnosti obvladovanja tveganja na nacionalni ali ustrezni podnacionalni ravni, ki jo morajo države članice v skladu s Sklepom izvesti in dati na voljo Komisiji vsaka tri leta po dokončnem oblikovanju teh smernic.

Za vsako od spodnjih vprašanj bi bilo treba določiti ustrezno raven na podlagi naslednje lestvice:

- n.r.: zmožljivost ni ugotovljena ali njen razvoj ne velja za relevanten,
- (1): zmožljivost velja za relevantno – dejavnosti se še niso začele,
- (2): zmožljivost je ugotovljena – dosežen je bil začetni napredek,
- (3): zmožljivost je bila razvita na ključnih področjih,
- (4): zmožljivost je integrirana in se izboljšuje,
- Opombe: Dodatna utemeljitev za izbiro ravni.

	Vprašanja	Ravni					Opombe
		n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
Ocena tveganja	Vprašanje 1: Ali je ocena tveganja umeščena v splošni okvir?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 2: Ali so subjektom, ki sodelujejo pri oceni tveganja, dodeljene jasno opredeljene odgovornosti in vloge/naloge?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 3: Ali so odgovornosti za oceno posameznih tveganj dodeljene subjektom, ki so za to najbolj pristojni?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 4: Ali je bila v ocene tveganja vključena medsektorska razsežnost tveganj?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 5: Ali se porazdelitev odgovornosti za oceno tveganj redno pregleduje?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 6: Ali so strokovnjaki, ki so zadolženi za oceno tveganja oz. tveganj, ustrezno obveščeni in usposobljeni ter imajo ustrezne izkušnje pri izdelavi ocen tveganja?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 7: Ali so v postopek ocenjevanja tveganja vključeni relevantni deležniki?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 8: Ali je na voljo potrebna upravna zmogljivost za obveščanje javnosti o rezultatih ocen tveganja?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 9: Ali je na voljo potrebna upravna zmogljivost za interno obveščanje o rezultatih ocen tveganja, vključno s scenariji, pridobljenimi spoznanji ipd.?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 10: Ali so rezultati ocen tveganja vključeni v strategijo obveščanja o tveganjih?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 11: Ali je metodologijo za oceno tveganja razvil subjekt na nacionalni ali na podnacionalni ravni? Ali je ta metodologija določena ali objavljena? Kateri so njeni ključni elementi?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 12: Ali je bila v ocene tveganja vključena čezmejna razsežnost?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 13: Ali je v oceno tveganja vključena infrastruktura?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 14: Ali je za izdelavo ocen tveganja na voljo ustrezna infrastruktura IKT?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 15: Ali so za izdelavo ocen tveganja na voljo ustrezne informacije in podatki (vključno z zgodovinskimi podatki)?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 16: Ali je na voljo ustrezna finančna zmogljivost za dejavnosti, povezane z izdelavo in posodobitvami ocen tveganja?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	

	Vprašanja	Ravni					Opombe
		n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
Načrtovanje obvladovanja tveganj	Vprašanje 17: Ali so subjektom, ki sodelujejo pri načrtovanju ukrepov za preventivo in pripravljenost, dodeljene jasno opredeljene odgovornosti in vloge/naloge?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 18: Ali so odgovornosti za načrtovanje v zvezi s posameznimi tveganji jasno dodeljene in ali se redno preverjajo?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 19: Ali je za načrtovanje ukrepov za preventivo in pripravljenost na podlagi tveganj, ki so bila ugotovljena v oceni tveganj, na voljo dovolj strokovnjakov?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 20: Ali je na voljo učinkovito usposabljanje za strokovnjake na različnih ravneh, ki so odgovorni za načrtovanje ukrepov za preventivo in pripravljenost?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 21: Ali so strokovnjaki, ki sodelujejo pri načrtovanju ukrepov za preventivo in pripravljenost, obveščeni o splošnih ciljnih politike / prioritetah v zvezi z obvladovanjem tveganj za nesreče?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 22: Ali je vzpostavljen postopek za zagotovitev, da se bo znanje strokovnjakov, zadolženih za načrtovanje ukrepov za preventivo in pripravljenost, ohranilo in nadalje razvijalo?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 23: Ali so različni pristojni subjekti razvili metodologije za načrtovanje obvladovanja tveganj? Kateri so ključni elementi teh metodologij?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 24: Ali metodologije za načrtovanje obvladovanja tveganj vključujejo opredelitev infrastrukture, ki je pomembna za ublažitev opredeljenih tveganj?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 25: Ali so relevantni javni in zasebni deležniki obveščeni o postopku načrtovanja in vključeni vanj?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 26: Ali se o katerih koli tveganjih, ugotovljenih v oceni tveganja, obvestijo javnost ali zasebna podjetja, in če da, kako je zagotovljeno spodbujanje javnosti in teh podjetij k načrtovanju ukrepov za preventivo in pripravljenost?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 27: Ali so subjekti na nacionalni ali podnacionalni ravni vključeni v čezmejno načrtovanje ukrepov za preventivo in pripravljenost?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 28: Ali so relevantni deležniki, vključno z državljani, obveščeni o ključnih elementih načrtovanja obvladovanja tveganj?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	

	Vprašanja	Ravni					Opombe
		n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 29: Ali so na voljo oprema in orodja, ki so potrebni za podporo in/ali izvedbo načrtovanja ukrepov za preventivo in pripravljenost?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 30: Ali se v okviru postopka načrtovanja ocenijo finančne potrebe za izvedbo ukrepov za preventivo in pripravljenost ter opredelijo možni viri financiranja?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 31: Ali se v okviru postopka načrtovanja upoštevajo prihodnji naložbeni načrti in morebitna vloga zasebnega financiranja?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 32: Ali se v okviru postopka načrtovanja vnaprej opredelijo oz. sprejmejo postopki ali načrti, s katerimi se zagotovi financiranje ukrepov za preventivo in pripravljenost, potrebnih za ublažitev ugotovljenih tveganj?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
<i>Izvajanje ukrepov za preventivo in pripravljenost</i>	Vprašanje 33: Ali je izvajanje ukrepov za preventivo in pripravljenost povezano z načrtovanjem obvladovanja tveganj? Ali je del strategije ali politike in ali je bila opredeljena metodologija?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 34: Ali so razvite metode za poročanje o škodi in človeških žrtvah ter ali se stroški škode ocenijo, dokumentirajo in hranijo?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 35: Ali so subjektom, ki sodelujejo pri izvajanju ukrepov za preventivo in pripravljenost, dodeljene jasno opredeljene odgovornosti in vloge/naloge?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 36: Ali porazdelitev odgovornosti med strokovnjaki, ki sodelujejo pri izvajanju ukrepov za preventivo in pripravljenost, ustreza najnovejšim razmeram in ali so na voljo zadostna sredstva za izvajanje ukrepov za preventivo in pripravljenost na podlagi postopka načrtovanja?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 37: Ali so strokovnjaki, ki so odgovorni za izvajanje ukrepov za preventivo in pripravljenost, ustrezno obveščeni in usposobljeni ter imajo zadostne izkušnje?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 38: Ali so relevantni deležniki obveščeni o izvajanju ukrepov za preventivo in pripravljenost ter ali pri tem sodelujejo?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 39: Ali je subjekt na nacionalni ali podnacionalni ravni vključen v izvajanje čezmejnih ukrepov za preventivo in pripravljenost?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
	Vprašanje 40: Ali je izvajanje ukrepov za preventivo in pripravljenost s strani teh javnih in zasebnih deležnikov zadostne kakovosti, da se dosežejo pričakovani rezultati v smislu blažitve tveganj?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	

Vprašanja	Ravni					Opombe
Vprašanje 41: Ali izvajanje ukrepov za preventivo in pripravljenost zajema razvoj postopkov za zgodnje opozarjanje, aktiviranje, dispečerstvo, deaktiviranje ali spremljanje?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
Vprašanje 42: Ali so potrebne informacije na voljo in se redno izmenjujejo znotraj subjekta na nacionalni ali podnacionalni ravni?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
Vprašanje 43: Ali se izvajajo komunikacijske strategije in ali se uporabljajo različna medijska orodja (vključno z družbenimi mediji) za učinkovito izmenjavo informacij z državljani, osveščanje in krepitev zaupanja?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
Vprašanje 44: Ali se analizira stanje infrastrukture, ki je relevantna za izvajanje ukrepov za preventivo in pripravljenost?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
Vprašanje 45: Ali se vodi evidenca razpoložljive opreme, ki je potrebna za izvajanje ukrepov za preventivo in pripravljenost? Ali se v okviru izvajanja ukrepov za preventivo in pripravljenost opredelijo možne potrebe po opremi na podlagi obstoječe evidence?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
Vprašanje 46: Ali se med izvajanjem ukrepov za preventivo in pripravljenost ugotovijo tveganja dobavne verige in ali se sprejmejo ukrepi za zmanjšanje tveganja za motnje v oskrbi?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
Vprašanje 47: Ali imajo strokovnjaki, ki so zadolženi za izvajanje ukrepov za preventivo in pripravljenost, potrebno strokovno tehnično znanje, da lahko zagotovijo ustrezno izvajanje ukrepov, ter ali je poskrbljeno za ohranjanje in nadaljnji razvoj tega znanja?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
Vprašanje 48: Ali imajo strokovnjaki, ki so zadolženi za izvajanje ukrepov za preventivo in pripravljenost, ustrezno znanje o nabavnih in logističnih postopkih, ki so potrebni za opravljanje njihovih nalog, in ali jim je bilo zagotovljeno ustrezno usposabljanje za uporabo teh postopkov?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
Vprašanje 49: Ali imajo strokovnjaki, ki so zadolženi za izvajanje ukrepov za preventivo in pripravljenost, ustrezno znanje za načrtovanje življenjskega cikla in zmogljivosti za takojšen odziv, in ali se te metodologije uporabijo za pregled delovanja opreme in sistemov ter za povečanje zmogljivosti v nujnih primerih?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
Vprašanje 50: Ali so pri izvajanju ukrepov za preventivo in pripravljenost, ki so potrebni za zmanjšanje ali ublažitev ugotovljenih tveganj oz. za prilagoditev nanje, opredeljeni oz. določeni proračun, pravna podlaga in postopki, da se omogoči vnaprejšnje načrtovanje za prožno dodeljevanje sredstev?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	
Vprašanje 51: Ali se v okviru izvajanja ukrepov za preventivo in pripravljenost pripravijo sporazumi z deležniki o delitvi stroškov?	n. r.	(1)	(2)	(3)	(4)	

6. UPORABLJENA LITERATURA IN VIRI

A Simple Guide to Risk and its Management, Broadleaf Capital International PTY Ltd, 2012 (temelji na ISO 31000:2009)

http://broadleaf.com.au/old/pdfs/trng_tuts/Tut_Simple_Guide_to_Risk_v11.pdf

An overview of the EFQM Excellence Model, EFQM, Brussels; ta model se lahko uporabi za oceno trenutnih zmogljivosti posamezne organizacije

<http://www.efqm.org/>

Best Practices on Flood Prevention and Mitigation, predstavljene na srečanju direktorjev za vodo v Atenah junija 2003, pripravili Nizozemska in Francija (posodobitev smernic Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo (UN/ECE) o trajnostni preventivi pred poplavami, 2000)

http://ec.europa.eu/environment/water/flood_risk/pdf/flooding_bestpractice.pdf

Civil Defence Emergency Capability Assessment Tool v. 4.2 (final) – orodje za oceno zmožnosti civilne zaščite v izrednih razmerah, osnovano na nacionalni strategiji Nove Zelandije za obvladovanje izrednih razmer; gre za Excelovo orodje, osredotočeno na organizacijsko zmožnost, ki zajema vprašanja skladnosti, učinkovitosti in rezultatov

<http://www.civildefence.govt.nz/cdem-sector/monitoring-and-evaluation/cdem-capability-assessment-tool/>

Core Capabilities Crosswalk, U.S. Department of Homeland Security, Federal Emergency Management Agency (FEMA), posodobitev: junija 2013

<http://www.fema.gov/core-capabilities>

Sklepi Sveta z dne 26. aprila 2010 (dokument Sveta 7788/10). Izvajanje strategije notranje varnosti EU: pet korakov k varnejši Evropi (COM(2010) 673 final z dne 22. novembra 2010)

Sklepi Sveta z dne 26. septembra o zmožnosti obvladovanja tveganja (dokument Sveta 13375/14)

Department of Homeland Security Risk Lexicon, Risk Steering Committee / USA, september 2010

<https://www.dhs.gov/xlibrary/assets/dhs-risk-lexicon-2010.pdf>

Direktiva Sveta 96/82/ES z dne 9. decembra 1996 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi (UL L 10, 14.1.1997, str. 13)

Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, 22.12.2000, str. 1)

Direktiva 2007/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o oceni in obvladovanju poplavne ogroženosti (UL L 288, 6.11.2007, str. 27)

Direktiva Sveta 2008/114/ES z dne 8. decembra 2008 o ugotavljanju in določanju evropske kritične infrastrukture ter o oceni potrebe za izboljšanje njene zaščite (UL L 345, 23.12.2008, str. 75)

Direktiva 2012/18/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi, ki spreminja in nato razveljavlja Direktivo Sveta 96/82/ES (UL L 197, 24.7.2012, str. 1)

Emergency Management Planning Guide 2010-2011, Public Safety Canada, 2010

<http://www.publicsafety.gc.ca/cnt/rsrscs/pblctns/mrgnc-mngmnt-pnnng/index-eng.aspx>

Evrokodi: sklop 10 evropskih standardov, EN 1990-EN 1999, ki zagotavljajo skupen pristop k projektiranju zgradb ter drugih gradbenih konstrukcij

<http://eurocodes.jrc.ec.europa.eu/home.php>

Evropska komisija: Smernice za oceno učinka (SEC(2009) 92)

http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/commission_guidelines/commission_guidelines_en.htm

Evropska komisija: Pregled tveganj v EU za naravne nesreče in nesreče, ki jih povzroči človek, Evropska komisija (SWD(2014) 134 final z dne 8. aprila 2014)

Evropska komisija: Skupnostni pristop k preprečevanju naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek (COM(2009) 82 final z dne 23. februarja 2009)

Guidance on Implementing the Capacity Development Provisions of the Safe Drinking Water Act amendments of 1996, United Environmental Protection Agency, USA, julij 1998

<http://www.epa.gov/ogwdw/smallsystems/pdfs/guidfin.pdf>

Guide ORSEC Départemental, Direction générale de la sécurité civile et de la gestion des crises

<http://www.interieur.gouv.fr/Le-ministere/Securite-civile/Documentation-technique/Planification-et-exercices-de-Securite-civile>

ISO 22300:2012 Societal Security – Terminology

http://www.iso.org/iso/catalogue_detail.htm?csnumber=56199

ISO/CD 22325 Societal Security: Emergency management - Guidelines for emergency management capability assessment (for businesses)

ISO/IEC/FDIS International Standard 31010: Risk Management – Risk Assessment Techniques (2009)

ISO International Standard 31000 (2009): Risk Management – Principles and Guidelines

Methode für die Risikoanalyse im Bevölkerungsschutz, Bundesamt für Bevölkerungsschutz und Katastrophenhilfe, Wissenschaftsforum Band 8, 2010

http://www.bbk.bund.de/SharedDocs/Downloads/BBK/DE/Publikationen/Wissenschaftsforum/Bd8_Methode-Risikoanalyse-BS.pdf?__blob=publicationFile

OECD Risk Management, OECD Working Papers on Public Governance no. 23, avtor Charles Baubion, 2013

http://www.oecd-ilibrary.org/governance/oecd-working-papers-on-public-governance_19934351

OECD Reviews of Risk Management Policies, Italy – Review of the Italian National Civil Protection System, OECD, 2010

<http://www.oecd.org/italy/oecdreviewsofriskmanagementpoliciesitaly.htm>

OECD Recommendations of the Council on the Governance of Critical Risks, zasedanje Sveta OECD na ministrski ravni, Pariz, 6. in 7. maj 2014

<http://www.oliverwyman.com/content/dam/oliver-wyman/global/en/2014/may/OECD%20-%20Recommendations%20on%20the%20governance%20of%20critical%20risks%20-%202014.pdf>

Risk Management Assessment Framework – A tool for departments, HM Treasury, UK, julij 2009 (orodje za oceno standarda obvladovanja tveganj v organizaciji na podlagi modela odličnosti EFQM)

https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/191516/Risk_management_assessment_framework.pdf

UNISDR Terminology on Disaster Risk Reduction, Združeni narodi, 2009

<http://www.unisdr.org/we/inform/terminology>